DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 11den FEBRUARY 1843. N. 6.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1843.

ALZOO de persoon van *MARIA ELEONORA GERALDINO* zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin genaamd ATENAISE MARTINA, oud 20 jaren, dochter van MARIA ESTEBANA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen: zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Het oordeel van LAVATER *over het leerstellig onderrigt der Schooljeugd.*

Wy spraken, zegt hy in zyn *geheim Dagboek* D. II. blz. 132—133, ook over het onderrigt der kinderen in de godsdienst.— Werd hun zonder eenigen dwang, met het natuurlyk vrolykste gelaat alles van God en CHRISTUS verhaald, voorgesteld, zinnelyk gemaakt, wat vertrouwen en liefde kan opwekken; werd hun de Heiland, nu eens op de straat door ongelukkigen, die Hy helpt, omgeven; dan met de jongeren in minzame vertrouwelyke gesprekken; dan zich vernederende tot een gesprek met eene gemeene vrouw; dan by een' maaltyd; dan met brood uitdeelen onder duizenden hongerigen bezig; dan met kinderen spelend, enz. kort en gevoelig voorgesteld; werden weinig zedelessen gegeven, veel geschiedenis, die het zedelyk gevoel opwekt, wegsleept, met het zyne zamensmelt, goede God! hoe veel meer zou daarmede, dan met dat eeuwige, drooge dogmatiseren worden uitgerigt? wy geraakten byna in eene onduldende verbittering tegen alle catechismussen, waarin juist het wezenlykste, *de zedelyke schoonheid eener aanschouwelyk gemaakte geschiedenis* ganschelyk ontbreekt."

Men ziet hieruit, dat LAVATER een zeer goed begrip had van een christelyk godsdienstig *Schoolonderrigt*; beter dan zy, die verlangen, dat daarin de onderscheidene kenmerkende leerstukken of stellingen der verschillende kerkgenootschappen zullen onderwezen, en reeds de schoolkinderen gevormd worden tot lykmeesters der regtzinnigheid, strydende lilliputters voor het kerkelyk geloof.

Die dit eischt, toont van geen onderwys of opvoeding te weten, noch met menschen van wezenlyke ervaring in dit vak te hebben geraadpleegd. Van alle bevoegden is er slechts ééne stem, zy verklaren zulk een onderrigt voor ondoenlyk, ondoelmatig, schadelyk. Het is moeijelyk genoeg by meer volwassenen, en moeten deze gewapend worden en bevestigd in hun geloof en belydenis, de hoofdzaak moet steeds blyven de kennis van God en van den Heer JEZUS. Deze is vruchtbaar en tot zaligheid leidende; de Zaligmaker zeide, dat God en CHRISTUS te kennen het eeuwige leven is.

EEN NAKOMELING VAN DR. M. LUTHER.

In *Keulen*, zoo als de openbare bladen melden, leeft reeds zints 27 jaren in den belasting-secretaris LUTHER een afstammeling van Dr. MARTYN LUTHER. Met hem, daar hy geene kinderen heeft, of veeleer zyne drie zonen verloor, sterft zoo al niet de naam, dan toch de stam van dezen buitengewonen man uit; zoo het althans als geloofwaardig en bewezen moet worden aangenomen, dat de Keulsche LUTHER de eenige in regte lyn afstammende nakomeling van den grooten Hervormer is.

Merkwaardig is, zegt men, de treffende overeenkomst van zyn gelaat met dat van den ouden LUTHER, zoo als dit ons in de beste schilderyen en beelden van dezen man bewaard is. Desgelyks is zyne geheele *overige* houding.

DE JODEN IN PALESTINA.

Naar de hoogste schatting waren er in *Palestina* 15,000 Joden, en van dezen 6 a 7000 in *Jerusalem*, de overige te *Hebron, Tiberias, Saphet*, en buitendien verstrooid te *Jaffa, Kiaffa, Acre, Tyrus* en *Sidon*.— Zy komen naar *Palestina* uit liefde tot het land hunner Vaderen, en omdat zy hunne Rabbynen daar waarlyk geinspireerd achten. Zy hopen reikhalzend op den Messias, zyn meer bygeloovig dan ongeloovig, vriendelyk jegens de *Christenen*, daar de *Turken* hen voor honden houden; en zy hebben in vergelyking met andere inwoners des lands, in de oude schoone dragt huns volks een waardig voorkomen.

DE CHRISTELYKE KERK IN PRUISSEN.

De *Evangelische Kerk* telt tegenwoordig in den Pruissischen Staat twaalf Generaal-Superintendenten en Vice-Generaal-Superintendenten. Van de eerste voeren vyf den titel van Bisschop. Onder dit getal is niet mede begrepen de eerste Bisschop en Hofprediker te *Postdam*, EYLERT. Onder genoemde Generaal-Superintendenten staan in het geheel 386 Superintendenten. Het getal der gezamenlyke geordende Predikers beliep, in den aanvang van het jaar 1840, 5830 en men telde 7612 Evangelische kerken.

De *Katholieke Kerk* in *Pruissen* heeft twee Aartsbisschoppen, een Vorstbisschop, vier Bisschoppen en acht Wybisschoppen. Zy is verder in 233 Dekanaten afgedeeld. Het getal der Katholieke pastoors was 2300 en dat der Kappellanen 2000.

De verhouding der verscheidene Godsdienstbelydenissen is van 1000 inwoners, 607 Evangelieschen, 380 Katholieken; één Mennoniet, of Doopsgezinde en twaalf Joden.

EENE ONDEUGD TE WEINIG.

De Regent van *Engeland* had eene aanzienlyke geestelyke bediening te begeven, en verscheidene geestelyken deden, volgens gewoonten, hun best om die te verkrygen. Een van hen was van eene zoo vermogende aanbeveling voorzien, dat de regent hem, aanvankelyk, eenige blyken van voorkeur gaf. De vorst zeide hem, dat hy alvorens zich te bepalen, eenige berigten, omtrent zyne bekwaamheden en zedelyke gedragingen, wilde inwinnen.— Hy deed dit werkelyk met zeer veel zorg, en vernam dat hy geene slechtere keus kon doen; want dat deze geestelyke zich, onbeschroomd, aan alle soorten van losbandigheid overgaf. Eenige dagen later kwam deze met veel vertrouwen terug, en vroeg den Regent of hy, over de ontvangene berigten, voldaan was. "Genoeg, "antwoordde deze. "Ik heb vernomen, dat gy al de ondeugden bezit, die aan vele mannen van den tabbard eigen zyn; maar er ontbreekt er u eene, en dat hinderlyk gebrek belet my u de bediening toe te vertrouwen. Gy mist de huichelary om al de overige te bedekken."

DE ZEVEN SCHOONEN.

De Heer HANNAY had zich de afbeeldsels van zes vrouwen aangeschaft, onder de beroemdste schoonheden gekozen. Zy waren alle van gelyke grootte, en in zyn kabinet, op eene gelyke hoogte opgehangen, aan een daarvoor vervaardigd lint.— Dit lint, ryk met goud geborduurd, had, boven ieder medaillon, eene tusschenruimte open, in welke een versje ter eere der schoone, die er op afgebeeld was, te lezen stond. Eene beeldtenis van den ootmoed was midden boven de verzameling geplaatst, en onder dezelve hing, in de ry, een bol geslepen spiegeltje, juist zoodanig ingerigt, dat eene dame, die zich in hetzelve zag, haar eigen beeld, in gelyke grootte als de overige, aanschouwde. Boven dit spiegeltje las men deze regels:

Zyt gy de schoonste van de zeven,
Denk, meisje, aan 't stormen van den tyd,
En wil gedwee de schatting geven,
Die 't nedrig hart den ootmoed wydt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 February 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 18 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde meer of min *Duizend Schepels Mais* (GAAF EN DROOG), leverbaar alhier of te Bonaire, zoo kunnen de genen, die tot de levering daarvan gading hebben, zich by beslotene biljetten vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 13 dezer, des voormiddags sterlyk te elf ure.

Curaçao den 10 February 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

VOORTVLUGTIG

DE Mulatin *MARTINA*, Slavin van Mevrouw C. H. BOR. Een ieder wordt by deze gewaarschouwd haar niet te herbergen, noch op eenige wyze, hoe ook genaamd, behulpzaam te zyn in hare voortvlugtigheid.

Curaçao den 10 February 1843.
De Procureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

BOARDING and LODGING for Ladies and Gentlemen can be obtained at the Plantation HATO, a healthy and pleasant situation at a short distance from town.

M. RÖMER.

Curaçao, 10th February 1843.

BEVALLEN [illegible] dezer, van een Zoon, Mevrouw MARIA J. BEELDSNYDER, Echtgenoote van den Heer G. I. HOYER Cz.

CURAÇAO.

Gisteren avond, omstreeks zes ure, zyn binnen deze haven aangekomen: de oorlogs korvet der Vereenigde Staten MARION, Kapitein ARMSTRONG, laatst van La Guayra; en Z. M. Korvet CASTOR, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. A. SÖHNGEN, van Suriname over de eilanden.

Als passagiers met de CASTOR zyn aangekomen Mevrouw De weduwe T. VELDMAN en HaarEd. dochter.

Sedert den val van Napoleon heeft zich rust en vrede onder de volkeren op dezen aardbol al meer en meer bevestigd. De oorlogen in Griekenland, Portugal, Spanje, Belgien, Syrien, enz. zyn afgeloopen, en Europa geniet thans eene diepe rust. De zwarigheden, welke er bestonden tusschen Engeland en Noord Amerika zyn bygelegd, en door de overwinningen der Engelschen is ook de oorlog tegen Afghanistan en China geeindigd. De eenigste oorlogen, die er thans nog bestaan, zyn de burgerlyke oorlogen in eenige staten van Spaansch Amerika en die der Franschen tegen eenige stammen in het hart van Afrika.

Deze algemeene vrede is oorzaak, dat de landbouw en de nyverheid meer en meer worden uitgebreid, en dat bygevolg derzelver voortbrengselen zich vermenigvuldigen, en sommigen verre buiten alle evenredigheid van het getal der verbruikers. Dit is voornamelyk het geval met sommige koloniale producten, zoo als koffy en suiker, die van alle kanten der tropische gewesten in zulk eene groote hoeveelheid naar de europesche en noord amerikaansche markten worden gevoerd, dat derzelver pryzen zeer laag zyn gedaald. Dit schynt ook het geval te zyn met een ander handels artikel, namelyk het zout. Dit artikel, hetwelk gedurende de maand November, wanneer men hetzelve, wegens het inzouten van vleesch, het meest behoeft, gewonelyk op de noord amerikaansche pryscouranten stond geteekend tot 42 centen de bushel, is thans maar 28 centen geweest. Zelfs is er in het begin van dit jaar eene lading Curaçaosch Zout tot 20 cents de bushel verkocht. Een bewys, dat de markten der Vereenigde Staten rykelyk er van voorzien zyn. Misschien heeft het traktaat, gesloten door Lord Ashburton, hiertoe bygedragen; want door dit traktaat is de handel tusschen Noord Amerika en Engeland toegenomen, waardoor er meer zout van Liverpool, als onder last der vaartuigen, overgevoerd wordt. Deze lage prys van het zout is dan de reden, dat er in het laatst verloopen jaar ruim 30,000 vaten zout minder van deze eilanden zyn uitgevoerd, dan in het jaar 1841. Ook wordt door de toeneming van den handel tusschen Noord Amerika en het spaansche schiereiland er meer en meer zout als ballast naar het eerste land overgevoerd.—Door het afschaffen der monnikken orders zien ook vele jonge mannen, aldaar geen uitweg meer naar de kloosters vindende, zich genoodzaakt zich aan de eigenaars van soutpannen te verhuren.

Onze naburen de Venezolanen heffen ook hunne klagten over den lagen prys der producten op europesche markten, zoo als wy in hunne Couranten menigmaal herhaald vinden.

Door de handels betrekkingen tusschen de onderscheidene landen op dezen aardbol, zyn er, wel is waar, vele nuttige planten en dieren naar landen overgebragt, waar zy te voren niet bestonden; maar insgelyks is er door dit middel ongedierte voortgeplant in landen, welke nimmer te voren door hetzelve geplaagd waren. Men denke maar aan den invoer van rotten, muizen, vlooijen, enz. naar de nieuwe wereld. [illegible] zich te Londen geacclimateerd hebben en eene even zoo groote huisplaag aldaar zyn geworden, als zy in de West Indien zyn. Veldmieren zyn wel eens eene plaag voor de veldgewassen; doch alle eetwaren in de huizen waren er veilig voor de mieren.

Nadere berigten aangaande den opstand te Barcelona.

Zoodra Espartero voor deze stad was verschenen, kwam er eene deputatie tot hem met den bisschop aan het hoofd, zich aanbiedende te willen onderwerpen onder voorwaarde van eene amnestie, en van het behoud der gewapende schuttery; doch Espartero eischte, dat de stad zich op genade en ongenade zou overgeven. Deze voorwaarde wilden de opstandelingen in de stad niet aannemen, en zy besloten het bombardement doortestaan, in hoop dat de schutteryen der andere catalonische steden hun zouden ter hulp komen; want overal werd door het luiden der alarmklok de bevolking tot opstand opgeroepen. Alvorens echter dat deze de stad konden ter hulp komen, had er eene gebeurtenis plaats, waarop de opstandelingen niet hadden gerekend. Door het verdryven van het garnisoen en der regerings leden ontstond er regeringloosheid, en de revolutionaire junta had geen gezag om zulks voortekomen.

De armen volksklasse is zoo wel te Barcelona als in de chinesche steden, waar de Engelschen zyn binnen getrokken, de vyand der ryken; zy beschouwt hetzelfde regt op de goederen dezer aarde te hebben als de ryken; en het is alleen door dwang der politie, dat zy niet met geweld van dit vermeend regt gebruik maakt. Te Barcelona had zy de handen ruim. Een aantal huizen stonden leeg; het bombardement bragt haar daarenboven tot woede, en geen wonder dat zy aan het plunderen sloeg en tot moorden zoude zyn overgegaan, zoo de stad zich niet had overgegeven.

De fransche ministeriele bladen noemen Espartero de moordenaar zyner landgenoten, daar hy zoo veel onschuldige menschen met bommen heeft laten verpletteren; en zy beweren, dat hy zyn doel zou bereikt hebben alleen door belegering, daar er nog honderd duizend menschen van de 150,000 ingezetenen in de stad overgebleven waren, die spoedig de gevolgen van den honger zouden ondervonden hebben; doch het fransche ministerie voedde den wensch, dat de opstand, tyd winnende, zich zou organiseren, zoo als zulks te Brussel in Augustus 1830 heeft plaats gehad. Indien deze stad even als Barcelona ware behandeld geworden, dan had dezelfde regeringloosheid aldaar plaats gegrepen, en de opstand zou zich aldaar niet georganiseerd hebben.—Het fransche ministerie zou gaarne oorlogten in Spanje zien, om een voorwendsel te hebben een leger er te doen binnen trekken; want naauwelyks was de tyding van dezen opstand te Parys ontvangen, of vele regementen kregen bevel naar de spaansche grenzen optetrekken.

Door het streng straffen der opstandelingen te Barcelona heeft Espartero zich de republiekeinen in Spanje tot vyand gemaakt; doch de grondeigenaars, die alles by eene republiekeinsche omwenteling te verliezen hebben, zullen hem des te meer genegenheid toedragen.

Het bombardement van Barcelona begon den 3 December te elf ure, overeenkomstig de bedreiging, welke de Regent had gedaan. Het werd zonder ophouden voortgezet tot middernacht. Er werden 817 bommen in de stad geworpen, welke er groote verwoestingen veroorzaakten.—Van de wanorde, welke er op volgde, gebruik makende, viel het gemeen het stadhuis aan, alwaar de schatkist van het ge- [illegible] 200,000 piasters, bewaard werd, en na deze geplunderd te hebben, begaven zy zich naar andere huizen, alwaar zy veronderstelden eene betere buit te zullen aantreffen. De grootste wanorde en het geweld heerschten toen in de stad, tot dat een gedeelte van de nationale garde, bestaande uit diegenen, welke bezittingen, eigendommen en haardsteden te verdedigen hadden, besloten de poorten aan de soldaten van Espartero te openen, ten einde zich tegen den vloed te beschermen, nadat zy zelven de dyken hadden neergeworpen. Gedurende dien tyd en na het ophouden van het beschieten had de Generaal Van Halen de stad opgeeischt en den tyd van zes uren verleend aan de overheden om de vry korpsen te ontwapenen. De overheden verzamelden de notabelen, en met behulp van een gedeelte der mannelyke bevolking slaagde men om de opstandelingen te ontwapenen. Toen openden zy de poorten en de Generaal Van Halen en zyne troepen kwamen de stad binnen op den 4, omstreeks avonds 6 ure.

Een korps der schuttery van Girone en een van Figueres waren op het gelui der alarmklok in optogt, om aan hunne belegerde broeders hulp te verleenen, maar vonden, toen zy aankwamen, den opstand reeds gedempt en moesten naar hunne haardsteden terug keeren.

Voor den aanvang van het bombardement hadden vele schutters zich naar een fransch oorlogschip begeven om hunne officieren opteeischen, die op hetzelve hunne toevlugt hadden genomen; maar deze weigerden hen te volgen, en de schutters, hen geweldig bedreigende, vond de scheepskapitein zich genoopt hen te vermanen zich te verwyderen om niet geweldadig verdreven te worden.

Den 5 had Espartero zynen intogt nog niet te Barcelona gedaan. Men dacht, dat

Van Halen eene brandschatting van 200,-000 piasters zou heffen.

De schade, veroorzaakt door het bombardement, is zeer groot. Byna alle huizen hebben min of meer geleden. Een aantal gebouwen is geheel vernield; onder dit getal is de buitenplaats van Valesquez, afgevaardigde der Cortes, waarvan het verlies geschat wordt op 50,000 franken. In het huis van den franschen consul zyn 3 bommen en een kogel gevallen. De artilleristen van Montjuich deden alle pogingen om de driekleurige vlag, welke aan het consulaat was opgeheschen, zoo als de fransche Courantiers zeggen, te treffen. De Kapitein Generaal Van Halen heeft de nationale garde ontbonden. Elk individu, die zyne wapenen niet overgeeft, zal gefusileerd worden. Eene gedwongene contributie van een millioen franken is aan de bevolking van Barcelona opgelegd. De staat van beleg wordt voortgezet. De Regent is nog niet binnen gekomen. Maar men ziet Van Halen en Zurbano de straten met vollen galop berennen. Het is onmogelyk om de ontsteltenis te beschryven, die er in de stad heerscht. Al de magazynen zyn gesloten geweest. De patrouilles, belast met de in hechtenisneming, hebben nog geen der officieren gevonden en hebben zich slechts van de gemeene soldaten en de nationale garde meester gemaakt. Er is reeds een aantal gefusileerd geworden. Velen zullen waarschynelyk de wyk nemen aan boord van de fransche oorlogschepen in de haven. Frankryk, dat de wykplaats is geweest der uitgewekenen van de Carlisten en Cristinitos, wordt het thans weder voor de spaansche republikeinen.

Daar de pakket te La Guayra tydingen uit Londen van den 2 January aanbrengt en er geene verdere melding van Spanje wordt gemaakt, zoo schynt het, dat aldaar geene nieuwe onlusten hebben plaats gehad.

Wy hebben de *Liberal* van Caracas tot den 7 dezer doorgelezen. Wy vinden in dezelve niets dan het antwoord van den Senaat en de kamer der vertegenwoordigers op de boodschap van den afgetreden president Paez. In dit adres wordt de bloei van Venezuela aan het wys bestuur van Generaal Paez toegekend. Vervolgens vindt men in de *Liberal* de eeds aflegging van den nieuwen president en deszelfs boodschap aan het Congres en het benoemen van een nieuw ministerie.

Het schynt, dat de Venezolanen ook smaak krygen in het oprigten van nationale gedenkteekens. Er is thans kwestie om eene piramide te Santa Anna opterigten op de plaats, waar in 1820 de wapenstilstand tusschen Bolivar en Morillo is gesloten.

Onder het hoofd CUBA EN DE HAYTIANEN bevat de *New York Daily Express* van den 12 January jongstleden het volgende artikel, getrokken uit een brief gedagteekend Havana den 24 December :—

" De door de Zwarten van St. Domingo veroverde spaansche vaartuigen zyn door den President Boyer vry gesteld en weinige dagen geleden in onze haven aangekomen. Zy bestaan uit de Polacre *Golondrina*, kapitein *Fabregas* en de barque *Carmen*. De byzonderheden van deze zonderlinge zaak zyn deze: De spaansche vaartuigen zeilden op een korten afstand van de kust van St. Domingo, toen zy gepraaid werden door eene haytiaansche korvet met last om byteleggen, terwyl een los schot op hen gedaan werd; zy weigerden aan dezen last te voldoen, waarop er met kogels op hen geschoten werd; en zich zonder middelen van tegenweer en aan de genade der Haytianen bevindende, legden zy by, waarop de korvet hen dadelyk aan boord klampte. Hunne kapiteins en manschappen werden aan boord van de korvet overgebragt en zy zelven binnen Port-au-Prince opgebragt.— By de aankomst dezer vaartuigen werd de President Boyer onverwyld van het gebeurde onderrigt; hy gaf dadelyk zyne ontevredenheid te kennen over het gedrag van zyne zeemagt en liet den kommandant van de korvet in boeijen klinken. By afwezigheid van den spaanschen consul nam de fransche consul de zaak der spaansche vaartuigen op zich en bewerktte, dat derzelver kapiteins en scheepsvolk terstond in vryheid werden gesteld, de vaartuigen afgegeven en eene som van 2000 pattienjes betaald voor 50 once gouds, welke door de negers weggenomen waren, met voorbehoud aan het spaansche gouvernement om voor de aan deszelfs vlag gedane beleediging zoodanige genoegdoening te geven, als hetzelve zal goedvinden.

" De President Boyer heeft eene zeer uitgebreide depeche aan den Gouverneur Generaal Valdez toegezonden, waarin hy zyn ongenoegen te kennen geeft over dit ongeval, met de verzekering, dat hy het gedrag van den kommandant der korvet ten hoogste afkeurt, en dat hy geene gelegenheid zal verzuimen om zyne vriendschap en achting aan het spaansche gouvernement te betuigen. De spaansche expeditie was nog kruizende aan de kust van St. Domingo."

DE OREGON KWESTIE.

In den Senaat der Vereenigde Staten van Noord Amerika is thans het ontwerp van wet onder beraadslaging, strekkende om al het grondgebied, waarop het gouvernement der Vereenigde Staten vermeent regt te hebben, en hetwelk gelegen is benoorden den 42sten graad noorder breedte en bezuiden den 54sten graad 40 minuten in bezit te nemen en er volkplantingen te stichten.

Het is bekend, dat de gansche noordwestkust van Noord Amerika toebehoord heeft aan Rusland, Groot Brittannien, de Vereenigde Staten van Noord Amerika en Mexico, of eigentlyk, dat deze mogendheden aanspraak gemaakt hebben op de gansche noordwestkust. By het traktaat van Spanje in 1819 was bepaald : dat de 42ste graad noorder breedte van de bron der Arkansas rivier af tot de Zuid Zee de grensscheiding was tusschen Mexico en dat gedeelte der Vereenigde Staten. Dit punt is nog later bevestigd geworden by het traktaat van 1828, tusschen Mexico en de Vereenigde Staten, waarby Mexico de bepaling in het traktaat met Spanje erkende en bekrachtigde. Hierdoor vervalt dus de aanspraak, welke Mexico mogt gehad hebben benoorden den 42sten graad noorder breedte.

By het traktaat van 1824 en 1825, tusschen Rusland en de Vereenigde Staten, werd er overeengekomen : dat de Vereenigde Staten geene volkplanting zouden stichten op de noordwest kust noch op eenige der aldaar grenzende eilanden benoorden den 54sten graad 40 minuten noorder breedte. De aanspraak der Vereenigde Staten op dit grondgebied wordt dus beperkt tusschen den 42sten en 54sten graad 40 minuten noorder breedte. Deze aanspraak wordt echter betwist door Groot Brittannien.

De Vereenigde Staten vestigen derzelver vordering op dat grondgebied op de volgende gronden :

REGT VAN AANSPRAAK.

1. Het regt van vroegere ontdekking door kapitein Gray van Boston in 1788 van den mond der Columbia rivier. Ingevolge den door beschaafde natien algemeen aangenomen regel, volgt hieruit het regt of aanspraak op de landen, welke bewaterd worden door de ontdekte rivier. Deze ontdekking werd naderhand volkomen onderzocht door de expeditie onder de bevelen van de kapiteins Lewis en Clarke.

2. De afstand door Spanje van alle regt op grondgebied benoorden den 42sten graad noorder breedte.

3. De aanspraak van Frankryk, welke aan de Vereenigde Staten vervallen is.

4. De nabyheid van grondgebied.

Groot Brittannien vestigt deszelfs regt op de volgende gronden:

1. Dat het deszelfs regt van vroegere ontdekking door Mears, vertrokken onder de bevelen van Vancour, kan bewyzen.

2. Dat by de overeenkomst van Nootka Sound in 1790 Spanje aan Groot Brittannien had afgestaan den vryen en openbaren toegang, handel en de nederzetting van britsche onderdanen, gemeenschappelyk met spaansche onderdanen, op deze kust.

3. Groot Brittannien maakt ook aanspraak op de regten door Frankryk bezeten en aan Spanje afgestaan in 1763 by traktaat tusschen deze twee natien.

AARD VAN DE VORDERING.

Eerstelyk van het regt, hetwelk Frankryk had op dit grondgebied en naderhand aan Spanje afgestaan. By het traktaat van Utrecht in 1713 werd er overeengekomen om binnen den tyd van een jaar de grensscheidingen tusschen Hudsons Bay en de plaatsen, behoorende aan de Franschen, te bepalen. Deze grensscheidingen moesten door daartoe bevoegde Commissarissen bepaald en door een traktaat bekrachtigd worden. Er werden dientengevolge Commissarissen benoemd, maar er bestaat geen verslag van hunne verrigtingen. Men vermoedt echter, dat zy de grensscheidingen bepaald hebben, en grondt dit vermoeden op de omstandigheid, dat twee onderscheidene lynen opgemerkt kunnen worden op de verscheidene landkaarten van het laatste honderd jaar, en dat elk dezer lynen aanduidt de grensscheiding te zyn van het regtsgebied van Hudsons Bay ten noorden en de fransche bezittingen ten zuiden. Een dezer lynen is onregelmatig getrokken van de Atlantische Zee af tot een punt evenwydig met den 49 graad noorder breedte. Dit vermoeden wordt ook versterkt door het traktaat van Versailles in 1763, tusschen Frankryk en Groot Brittannien, en door het traktaat van 1783 tusschen Groot Brittannien en de Vereenigde Staten.

By het 2de artikel van het traktaat van den 20 October 1818, tusschen Groot Brittannien en de Vereenigde Staten, werd ook bepaald, dat de 49ste paralel van noorder breedte de lyn van demarcatie hunner respectieve bezittingen zyn zal, loopende van de noordwestelyke punt van de Lake of the Woods tot de Stony mountains.

Het regtsgebied van Louisiana bevestigt de vordering der Vereenigde Staten, zich uitstrekkende tot het punt, waarop dit gouvernement aanspraak maakt. Het regtsgebied, waarop Groot Brittannien in 1763 aanspraak maakte, was gelegen ten oosten van de Mississipi en ten noorden van de 48ste pararel noorder breedte. Er bestond geene aanspraak hoegenaamd ten westen van de Mississipi.

Het regt van aanspraak bezeten door de Spanjaarden is de tweede grond, waarop de Vereenigde Staten derzelver vordering vestigt. Dit wordt versterkt door de omstandigheid van vroegere ontdekkingen door de Spanjaarden, welke aan ons vervallen by de bepalingen van het bovengemeld traktaat.

De vroegere ontdekking van de Columbia rivier door kapitein Gray wordt niet betwist. Hiermede, zegt de redactie van de *New York Daily Express*, zal dit artikel besloten worden om naderhand terug te komen op de vordering van Groot Brittannien.

ALGEHEELE OMWENTELING IN DEN AKKERBOUW.

Onder dezen vry revolutionair klinkenden titel deelt het sedert 1839 te *Parys* verschynende tydschrift *la Phalange* een door de Heeren CH. PAILLARD, en BERNARD, geachte burgers van *Brest*, geleverd berigt mede, hetwelk, zoo de daarin opgegevene zaken door verdere proefnemingen slechts eenigermate bekrachtigd wierden, inderdaad eenen volslagen ommekeer der tegenwoordige wyze van akkerbouw ten gevolge zou hebben; want men beweert niets geringers, dan eenen ryken oogst te kunnen verkrygen zonder ploegen, zonder mesten, zonder wieden, en nog daarenboven op slechten grond; de halm zou daarby eene nooit gezien hoogte en dikte bekomen, en de aar in dezelfde evenredigheid ontwikkeld zyn. Het volgende is de zakelyke inhoud van dit zonderlinge opstel:

Terwyl onze akkerbouw dryvende landgenooten in het gebrek aan toereikende mestspecie den wezenlyksten hinderpaal tegen de verbetering van den landbouw meenen te zien, en hunne voornaamste pogingen op de wegneming van dit beletsel gerigt heeft, zyn wy door den grondregel van onzen leermeester, (FOURIER) "dat de werkzaamheid der natuur tot de bekende door menschen betredene wegen niet beperkt is, en dat men, waar zulks gepast is, een' anderen, van deze middelen afwykenden weg behoort in te slaan," by onze nasporingen in eene andere rigting geleid geworden. Wy sloegen de natuurlyke voortplanting der gewassen gade, en bevonden, dat zy, aan zichzelve overgelaten, heerlyk gedyen. Juist die landen, waar de vernielende hand van den mensch nog niet doorgedrongen is, zyn door den weelderigsten plantengroei in ryken overvloed bedekt; nauwelyks echter heeft de mensch er zich genesteld, of hy houwt neder, brandt, plondert en doorwoelt den grond, om op deze wys de voedende deelen der overblyfsels van vroegere planten voor die, waaraan hy de voorkeur geeft, beter geschikt te maken. En wanneer altdan deze door hem aangekweekte planten tot rypheid gekomen zyn, raapt hy ze weg, en begint zyne grondomwoeling van voren af aan, tot dat eindelyk de geheel uitgeputte bodem hem te leur stelt, en de mensch verder trekt, om zyne vernieling over de geheele aarde uit te breiden. Somwylen, wel is waar, verzamelt hy de overblyfsels van zyn vandalismus, en brengt ze, alles door elkander mengende, op eenen hoop, om dezelve aldus den grond weder in te lyven, aan welken zy in het geheel niet uit hunne natuurlyke orde ontrukt hadden moeten worden. Maar ook deze handelwys is gebrekkig, doordien de te ver gedreven verrotting byna het geheele gehalte der in de mestspecie aanwezige krachten, welke de ontkieming bevorderen moeten, vernielt; waarom dan ook eene overgroote hoeveelheid mest vereischt wordt, en desniettemin een daarmede in geene evenredigheid staande, meestal karige oogst verkregen wordt. Toen wy nu verder gadesloegen, hoe iedere plant, nadat zy hare volledige ontwikkeling bereikt en hare vrucht tot rypheid gebragt heeft, deze laatste ter aarde laat vallen, en haar dan bedekt en beschermt, hetzy nu alleen met haar loof, of, is zy eene jaarsplant, met haren geheelen stengel, om op deze wys als het ware het plantenei uit te broeden, zoo kwamen wy er eindelyk toe, om, als leiddraad onzer proeven, de volgende grondstellingen aan te nemen: 1. Elk gewas vereischt eene eigenaardige mestspecie, en deze is geene andere dan die harer eigene overblyfsels. 2. De grond, in den eigenlyken zin van het woord, of de onvruchtbare aarde, dient aan het gewas alleen tot steunpunt; het groeit en ontwikkelt zich dus, even als het dier, slechts door de werking van lucht, water, licht en warmte, doch zulks in verhoudingen, welke naar den aard van deszelfs wezen en naar de plaats, welke het bestemd is op den aardbol in te nemen, verscheiden zyn. Daar nu de verschillende soorten van granen onder alle planten diegene zyn, welker aanbouw, althans voor het tegenwoordige, van het meeste gewigt is, zoo hebben wy ook met dezen het eerst onze proeven begonnen.— Wy ondernamen onze zaaijing in October van het laatstverloopen jaar. Op een roggeveld had men daartoe eene oppervlakte van ongeveer honderd vierkante voeten aan ons afgestaan; en, zoo ongeploegd en ongemest als dit plekje was, en niettegenstaande het, naar het oordeel der landlieden, voor het telen van tarwe veel te slecht geacht werd, bezaaiden wy het met dit graan, hetwelk wy echter, omtrent een duim hoog, met stroo bedekten. Daarenboven hadden wy, in eenen tuin, welks grond zoo slecht immer mogelyk en in vele jaren niet bemest was, eene vierkante plek zoodanig vastgestampt, dat zy als het ware tot een' dorschvloer geworden was. Ook hier zaaiden wy onze tarwe, en bedekten dezelve, op de wys als boven gezegd is, met stroo. En, om eindelyk het treffendste bewys te leveren, dat de grond blootelyk het steunpunt der planten is, legden wy twintig graankorrels op eene vensterruit, en bedekten ze mede, als boven, met stroo. Niet lang duurde het ook, of de ontkieming vertoonde zich, en wel onder de gunstigste teekenen. De winter was, voor onze landstreek, zeer streng. De blootliggende aarde bevroor tot eene vaste korst van zes duim diepte, zoodat vele planten verloren gingen; onder ons stroo daarentegen bevroor de grond niet, maar bleef los en rul. Ook had ons gezaaide niet geleden. In het voorjaar heerschte eene aanhoudende droogte; maar, terwyl al het omliggende land versmachtte, wiesen onze halmen welig voort, iets hetwelk zy eenig en alleen aan het stroo te danken hadden, dat dezelve vochtig hield. Zoo hebben wy dan een' der heerlykste oogsten gewonnen: sommige halmen bereikten eene hoogte van zes voet en droegen aren met 50, 60, ja zelfs 82 welgevoede korrels. Zy verwekten de bewondering van vele nieuwsgierigen; maar hetgeen wel inzonderheid de verbazing van dezen gaande maakte, was ons graan op de glasruit; het kwam een' ieder als iets wonderdadigs voor, dat zoo, zonder het geringste aarddeeltje en zonder eenige begieting hoegenaamd, de aren even zoo schoon en even zoo rykelyk voorzien, als op den akker gegroeide, zich vertoonden.

Dit is de uitkomst onzer eerste, maar reeds volstrekt afdoende proefneming, bevestigd door lieden, die daarvan ooggetuigen, en onder welke verscheidene leden der Maatschappy van Landbouw geweest zyn, die nu ook van hunnen kant proeven zullen nemen. Opmerkelyk is het, dat ons graan slechts korte wortels, ongeveer in de gedaante van eenen voet, had; hetgeen volkomen met de bevinding van RASPAIL overeenkomt, die waargenomen heeft, dat juist de krachtigste planten de minst ruige wortels hebben, daar zy hunne kracht niet verstrooijen, maar dezelve geheel en al op het ligchaam der plant doen werken. Onder het stroo scheen voorts elke kiem van onkruid verstikt te zyn.— Uit het hier boven verhaalde volgt nu, dat by onze wys van handelen alle ploegen, mesten, eggen, wieden, maaijen en dorschen, kortom de gansche massa van het thans vereischte moeijelyke boerenwerk wegvalt, en in de plaats van hetzelve eene reeks van verrigtingen komen, die, om zoo te spreken, al spelende waargenomen kunnen worden.— De aren worden, zoo hoog mogelyk, met een snoeimes of met eene schaar van de halmen gesneden en in een voorschoot gezameld, vervolgens met hulp van een daartoe geschikt werktuig uitgedopt, en laatstelyk doorgezift, om de schoonste voor zaaikoren te kunnen bewaren. De stoppels knakt men op den grond neder, zonder ze uit te trekken, en het zaaijen bestaat eenvoudig daarin, dat men de korrels op het stroo strooit, en, door ligte slagen op hetzelve, er door heen op den grond doet glyden, waarna men het overige aan de natuur overlaat. Zal het nu wel noodig zyn, op de aanzienlyke besparing aan tyd, arbeid en geld opmerkzaam te maken, welke het gevolg dezer nieuwe wys van behandeling zyn zal? Maar tot hiertoe bepaalt zich haar invloed nog niet; integendeel is het waarschynlyk, dat zy ook de weêrsverhoudingen op eene voordeelige wys veranderen zal. Want, even gelyk het aan geenen twyfel meer onderhevig is, dat het uitroeijen der bosschen op onze bergen eene hoofdoorzaak is van al de tegenwoordige weêrsverwarringen, van overstroomingen enz., zoo brengt misschien de in zwang zynde wys van akkerbouw hiertoe mede niet weinig by. Van de nachtëvening in den herfst tot op die der lente ligt de oppervlakte der aarde genoegzaam naakt; alle spoor van plantengroei, de kleinste stroohalm, de onbeduidenste stoppel, alles is door den ploeg en 's menschen hand bedolven of weggevoerd geworden. Op deze wys van haar deksel ontbloot, kan de aarde zich niet meer tegen den vermogenden invloed der lucht beschermen, welker onophoudelyke werking haar van alle warmte en vocht berooft. De dus met vocht vervulde lucht werkt nu van haren kant weder op den dampkring terug; en vanhier het onordelyke in de weêrsgesteldheid, dat juist in dezen tusschentyd het meest ontwaard wordt, en meer dan men wel denkt, invloed oefent op onze gezondheid.

De vleijer stelt altyd datgene grooter voor, hetgeen iemand, dien hy naar den mond praat, zoo gaarne groot wil hebben. Wie openlyk vleit, dien ontdekt men ligtelyk, zoo men slechts oogen heeft om te zien; maar voor den listigen, die zich zoo kunstig weet te vermommen, wachtte men zich zorgvuldig, opdat hy niet by ons insluipe. Niet zoo gemakkelyk valt het, hem te onderkennen; want hy vleit zelfs dan, wanneer hy ons tegenspreekt; hy handelt met ons, als of hy met ons kampte, maar laat ons eindelyk de zege; opdat wy ons zelve verbeelden, verder gezien te hebben dan hy.—CICERO.

In het tegenwoordige van den mensch bepaalt hy zyne uitzigten, niettegenstaande de toekomst gehuld is in eenen kring van zamengepakte wolken, waaruit wy ons te vergeefs iets voorspellen: de tyd wordt ons slechts in gedeelten toegekend, tot onze gedachten zich vereenigen of zamenvloeijen met het zand, dat eens onze broze ligchamen overdekken zal.—YOUNG.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.